

41 Irmak ve Kaya

Bir ırmak yavaş yavaş akarken yolunun bir kaya ile kapalı olduğunu görmüş. Kendi lisaniyla ona demiş ki:

“Yoluma devam etmek için lütfen biraz çekilmenizi rica ederim.”

Kibirli kaya hiç onun yüzüne bakmaksızın şu suretle cevap vermiş:

“Dalgaları şiddetle çarpan denizin gazabına bile ehemmiyet vermediğim hâlde senin için rahatımı bozar mıyım a ehemmiyetsiz ırmak! Onu sen benden hiç umma!”

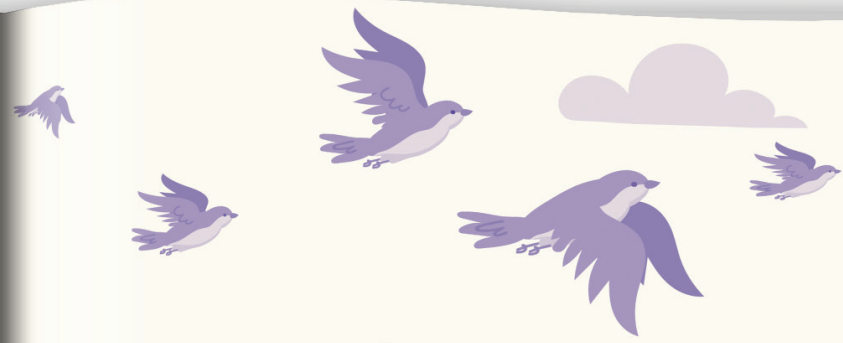
Irmak kayanın böyle red ile cevap vermesine asla hiddetlenmeyerek gayret ve cesaretle işine koyulmuş. Kayayı oymuş, aşındırmış, küçükten küçüğe bir geçit açmış; oradan akıp gitmiş.

Sebat insanı her şeyin nihayetine eriştirir yani sebat ile her şey olur biter.

Birçok defalar mektep çocukları tarafından:

“Bu dersi asla öğrenemeyeceğim, bu meseleyi hiçbir vakite halledemeyeceğim, bu vazifeyi bir türlü yapamayacağım.” diye söylendiğini işitmişliği vardır.

Eğer gayretsizlik ve bezginlik getirmeyip de istek ile işlerine başlarlar ise derslerini öğrenmelerine, güç görünen şeyleri kolaylıkla yaptıklarına şaşakalırlar.

42 İyi Bir Hareket – Cömertlik

Zengin bir aileye mensup bir çocuk hocasıyla birlikte bir gün kırdaki geziniyorlarmış. Öğle vaktine doğru gezintileri bitmek üzereyken bir tarlanın kenarında tarlanın ta öte başında çalışmakta olan bir çiftçinin bırakmış olduğu ayakkabılarını görmüşler. Çocuk, rençpere bir oyun oynamak üzere hocasına demiş ki:

“Bu rençperi biraz üzelim; ayakkabılarını şu çitin içine saklayalım; öğle paydosunda yemeğe gideceği vakit onları arayıp bulamasın. Biz de onun hâlini göreyek eğleniriz.”

Bu söz üzerine hoca da şu suretle cevap vermiş:

“Siz ona daha güzel bir surette oyun oynayabilirsiniz; rençperin ayakkabılarının içine birer meci diye koyunuz, o vakit onun fevkalade hayret ve hoşnutluğunu göreyek siz ondan daha ziyade memnun olursunuz.”

Hocasının bu sözüne karşı çocuk:

“Hakkınız var.” diyerek biçare rençperin ayakkabılarının içine birer meci diye koyup; daha sonra her ikisi de hiçbir kimse tarafından görülmezsizin her şeyi görebilmek üzere bir çitin arkasına gizlenmişler.

beni ısırmasın değil mi? Yalnız kaldığından dolayı elbet canın sıkılıyordu; senin kitabın yoktur, mektebe de gitmezsin. Ah sen pek bahtiyarsın!” deyince köpek: “Dostum, sen bu yolda lakırdılar söylediğinden dolayı haksızsın. Ağaç körpeyken eğrilip doğrulur derler; mademki sen de gençsin, maarif tahsiline ziyadesiyle çaba göstermeli ve gayret etmelisin. Biz okuyup yazmaya muktedir değiliz! Yalnız koyun sürülerini kurt vesair hayvanlardan gözetmek, evlerde bekçilik etmek, avcılara yardım eylemek gibi insanlara bazı ufak tefek iyiliklerde bulunabiliriz. Haydi zeki çocuk mektebe git geciktin.” diye cevap vermiş.

Çocuk söylenilen lakırdıları can kulağıyla dinlemiş, köpeğe teşekkürler eylemiş. Köpekten ayrıldıktan sonra artık kitabı kendisine ağır gelmemiş; mektebe neşe ile gitmeye, birkaç ay sonra güzel güzel okumaya başlamış.

Beyhude Konuşma

Güzel bir ahırda üç beygir birbiriyle konuşuyorlarmış. Ahırın bir köşesinde de bahçıvanın eşeği boş olan yemliğinin yanında kulakları aşağı sarkık, gözleri yarı kapalı yarı açık olduğu hâlde hareketsiz ve sessizce duruyormuş.

Onlardan birisi diğerlerine hitaben:

“Arkadaşlar, bizim ahırımıza bağladıkları şu merkep acaba ne düşünüyor?” demiş.

Diğer iki beygirden biri:

“Dün yolda gelirken yediği dayakları düşünüyor.”

Diğeri:

“Hayır, yarın çayıra çıktığı vakit yemek ümidinde bulunduğu devedikenlerini düşünüyor.” diye cevap vermiş.

Bu cevaplara cevap olarak yine evvelki beygir:

“Aldanıyorsunuz, bizim yanımızda bulunduğundan dolayı kendisinin ne derece itibarda olduğunu düşünüyor.” demiş.

Yine içlerinden biri:

“Bir de kendisine soralım; bakalım ne diyecek!” diyerek eşeğe: